

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
Dračevac Ex vojarna Sv. Križ
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji mr. sc. Ivani Erceg Ćurić, u pravnoj stvari tužiteljice Dubravke Božić Pavletić iz Splita, Vranjički put 74, OIB: 68843051385, zastupane po punomoćniku Zdenku Gudelju, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Domi d.o.o., Zagreb, Milana Pavelića 21, OIB: 20233402883, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. lipnja 2016., u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Ruže Gudelj, odvjetničke vježbenice, objavljene dana 20. srpnja 2016.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ 1. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iz osnova razlike neisplaćenih plaća i neisplaćenih plaća neto iznos od 20.238,26 kn i bruto iznos od 829,95 kn, što ukupno iznosi 21.068,21 kn sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi:

- za listopad 2012. neto iznos od 1.319,76 kn od 15. 11. 2012.,
- za studeni 2012. neto iznos od 2.319,75 kn od 15. 12. 2012.,
- za studeni 2012. bruto iznos od 829,95 kn od 15. 12. 2012.,
- za kolovoz 2013. neto iznos od 3.319,75 kn od 15. 9. 2013.,
- za rujan 2013. neto iznos od 3.319,75 kn od 15. 10. 2013.,
- za listopad 2013. neto iznos od 3.319,75 kn od 15. 11. 2013.,
- za studeni 2013. neto iznos od 3.319,75 kn od 15. 12. 2013.,
- za prosinac 2013. neto iznos od 3.319,75 kn od 15. 1. 2014., do konačne isplate i to u visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5% poena do 31.7.2015., a od 1. 8. 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

2. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici iz osnova neisplaćene otpremnine bruto iznos od 9.095,07 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 9.1.2014. do isplate i to u visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5% poena do 31.7.2015., a od 1. 8. 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje

dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.

3. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici troškove ovog postupka u iznosu od 7.700,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja 20.7.2016. do isplate i to u visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5% poena do 31.7.2015., a od 1. 8. 2015. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena.“.

dok se odbija tužbeni zahtjev za više zatraženi iznos od 4.729,69 kn i za više zatraženu zateznu kamatu.

Obrazloženje

U tužbi zaprimljenoj kod suda dana 26. 2. 2014. tužiteljica navodi kako je u periodu od 24. 10. 2006. do 8. 1. 2014. radila na poslovima trgovca u poslovnoj jedinici u Splitu kod tuženika i to neprekidno 7 godina i 3 mjeseca. Tuženik da joj u svojoj odluci o poslovno uvjetovanom otkazu Ugovora o radu, nije priznao otpremninu, iako da joj ista pripada temeljem 119. st. 1. Zakona o radu pa tužiteljica istu potražuje za navršenih 7,3 godina rada kod tuženika. Po obračunu zadnje 3 plaće tužiteljici da je trebalo isplatiti plaću u bruto iznosu od 4.149,70 kn, što podijeljeno s 3 daje iznos od 1.245,90 kn, a koji pomnožen s 7,3 GR daje iznos od 9.095,07 kn koji tužiteljici pripada na ime otpremnine. Tuženik da je tužiteljici za 10 mjesec 2013. s danom dospjeća 15. 11. 2012. od plaće isplatio samo iznos od 1.000,00 kn dok da nije isplatio iznos od 1.899,70 kn. Tuženik da je obvezan tužiteljici isplatiti neisplaćeni dio plaće za listopad 2012. u iznosu od 1.899,70 kn te punu plaću u iznosu mjesečno od 4.149,70 kn s zadnjih 5 mjeseci rada i to za kolovoz, rujan, listopad, studeni i prosinac 2013. te da joj je ostao u obvezi u bruto iznosu isplatiti iznos od 22.648,20 kn sa zakonskim zateznim kamatama.

Stoga je tužiteljica predložila sudu donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da isplati tužiteljici po osnovi plaće i razlike plaće ukupan iznos od 22.648,20 kn, a po osnovi otpremnine bruto iznos od 9.095,07 kn, sve sa zateznom kamatom te je predloženo da se naloži tuženiku da naknadi tužiteljici parnične troškove s zateznom kamatom.

U odgovoru na tužbu zaprimljenog kod ovog suda dana 2. 4. 2015. tuženik je naveo kako je iznos koji tužiteljica potražuje netočan, jer da je u međuvremenu dio neisplaćenih plaća isplaćen, i to za kolovoz 2013., a isto tako isplaćeni da su svi porezi i doprinosi iz navedenih plaća za listopad 2012., kolovoz, rujan, listopad, studeni i prosinac 2013. pa tako da tužiteljica ne može potraživati iznos bruto neisplaćenih plaća.

Tijekom postupka, tužiteljica je u više navrata uređivala točku 1 tužbenog zahtjeva te je to posljednji put učinjeno podneskom zaprimljenim na ročištu od 11.2.2016. kada je po osnovi isplate plaće i isplate razlike plaće zatražen neto iznos od 5.049,40 kn te bruto iznos od 20.748,50 kn (ukupno 25.797,90 kn).

Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom otkaza Ugovora o radu (poslovno uvjetovani) od 8. 12. 2013., platnih lista tužiteljice, izvataka iz Sudskog registra za tuženika, izvataka o transakcijskom računu tuženika od 2. 1. 2014., izvoda iz poslovnih knjiga tuženika,

Kolektivnog ugovora za djelatnost trgovine, Ugovora o radu sklopljenog između parničnih stranaka dana 27. 10. 2007., ispisa uplata plaća po računu tužiteljice za period od 1. 10. 2012. do 30. 11. 2012. i za period 1. 8. 2013. do 31. 12. 2013., dopisa Ministarstva financija Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb Klasa: 410-03/15-01/210, Urbroj: 513,07-24-09/15-02 od 2. 11. 2015., JOPPD obrasce s oznakom izvješća 14031 i 14059, obrasca IP od 26. 10. 2015. i prometa po tekućem računu br. 3223866983 tužiteljice za period od 1. 1. 2012. do 26. 2. 2014.

Punomoćnik tužiteljice je popisao trošak postupka.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatom razlike plaće za listopad i studeni 2012., za isplatom pune plaće za razdoblje od kolovoza do zaključno s prosincem 2013. i otpremnine za 7 godina i 3 mjeseca rada kod tuženika, sve s zateznom kamatom.

Među strankama nije sporno:

- da je tužiteljica s tuženikom sklopila ugovor o radu dana 24.10.2006.,
- da je tuženik dana 8.12.2013. donio odluku kojom tužiteljici otkazuje ugovor o radu iz poslovno uvjetovanih razloga,
- da je ugovorena plaća tužiteljice iznosila 4.149,70 kn bruto (navedeno tuženik nije osporio te proizlazi i iz IP obrasca-list 5 spisa)
- da bi tužiteljici po osnovu isplate otpremnine pripadalo pravo na istu i to u iznosu od 9.095,07 kn jer tuženik u tom dijelu tužbu i tužbeni zahtjev nije osporio, kako osnov, tako ni visinu te navedeno proizlazi iz naprijed navedenih nespornih činjenica i primjene članka 119. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“ br.: 149/09., 61/11. i 73/13., u daljnjem tekstu ZR) koji propisuje, da radnik kojem poslodavac otkazuje nakon dvije godine neprekidnog rada, osim ako se otkazuje iz razloga uvjetovanih ponašanjem radnika, ima pravo na otpremninu u iznosu koji se određuje s obzirom na dužinu prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa s tim poslodavcem. Stavkom 2. istog članka je određeno da se otpremnina ne smije ugovoriti, odnosno odrediti u iznosu manjem od 1/3 prosječne mjesečne plaće koju je radnik ostvario u tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca. Tužiteljici je priznata i zatezna kamata na navedeni iznos, a kako je to zatraženo, od 9.1.2014.

Među strankama je sporno je li tuženik isplatio tužiteljici plaću za kolovoz 2013. te doprinose i poreze na plaće iz utuženog razdoblja, obzirom tuženik navodi da je to isplatio. Dakle, sporna je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Članak 84. st. 1. ZR-a propisuje, da se plaća isplaćuje nakon obavljenog rada, st. 2. da se plaća i naknada plaće isplaćuje u novcu, st. 3. da ako kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, plaća i naknada plaće se za prethodni mjesec isplaćuje najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu i st. 4., da su plaća i naknada plaće u smislu ovoga Zakona plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

Iz dopisa Porezne uprave od 5.11.2015. i priloženih mu Izvješća (list 70-76 spisa) proizlazi da je tuženik za tužiteljicu uplatio pripadajuće doprinose iz plaće za listopad 2012. (579,94 kn) i za razdoblje od kolovoza do zaključno s prosincem 2013. (za svaki od navedenih mjeseci iznos od 829,95 kn).

Iz Potvrde o prometu po računu tužiteljice koji ima otvoren kod Zagrebačke banke, proizlazi da je tuženik tužiteljici uplatio na tekući račun dana 19. 12. 2012. iznos od 1.000,00 kn na ime plaće za 10 mjesec 2012. (list 92). Kako iz obračunske liste za tužiteljicu za 10/2012 (list 6 spisa) proizlazi, da je tužiteljica za taj mjesec ostvarila pravo na plaću u bruto iznosu od 2.899,70 kn, uzevši u obzir da je tuženik uplatio doprinose iz plaće za taj mjesec i da je na tužiteljčin tekući račun uplatio iznos od 1.000,00 kn, proizlazi da joj tuženik po osnovu plaće za listopad 2012. duguje neto iznos od 1.319,76 kn ($2.899,70 \text{ kn bruto} - 579,94 = 2.319,76 \text{ kn neto} - 1.000,00 = 1.319,76 \text{ kn}$).

Iz Potvrde o prometu po računu tužiteljice od 5. 11. 2015. koji ima otvoren kod Zagrebačke banke, proizlazi da je tuženik tužiteljici uplatio na tekući račun dana 10. 1. 2013. iznos od 1.000,00 kn na ime plaće za 11 mjesec 2012. (list 92). Spisu nije priložena obračunska lista za tužiteljicu za taj mjesec pa sud smatra, da je tužiteljica za taj mjesec ostvarila pravo na plaću u bruto iznosu od 4.149,70 kn, od čega 3.319,75 za neto isplatu i 829,95 kn za doprinose iz plaće (analognom primjenom obračunskih lista priloženih spisu za tužiteljicu za druge mjesece u kojima je također bruto osnovica iznosila 4.149,70 kn). Iz dopisa Porezne uprave od 5.11.2015. i priloženih mu Izvješća proizlazi, da tuženik za taj mjesec za tužiteljicu nije izvršio uplatu doprinosa iz plaće. Stoga proizlazi, da tuženik duguje tužiteljici po osnovu plaće za studeni 2012. bruto iznos od 829,95 kn i neto iznos od 2.319,75 kn ($4.149,70 \text{ kn} - 1.000,00$).

Nadalje, Iz Potvrde o prometu po računu tužiteljice od 5. 11. 2015. te iz Ispisa uplata plaća po tekućem računu tužiteljice (list 69 spisa), proizlazi da je tuženik tužiteljici vršio uplate plaća pa tako, 23.8.2013. iznos od 3.401,94 kn, 22. 10. 2013. iznos od 1.000,00 kn i 25. 10. 2013. iznos od 2.401,94 kn međutim, ne proizlazi na plaću koje godine i mjeseca se odnose te uplate. S druge strane, tuženik u odgovoru na tužbu i kroz postupak nin ne navodi da je tužiteljici uplatio plaće za razdoblje od kolovoza do zaključno s prosincem 2013. već samo navodi da joj je za to razdoblje izvršio uplatu doprinosa iz plaće, a kako i proizlazi iz dopisa Porezne uprave od 5. 11. 2015.

Spisu su priložene obračunske liste za tužiteljicu za razdoblje od kolovoza do zaključno s prosincem 2013. (list 7 - 11) iz kojih proizlazi da je tužiteljica za svaki od tih mjeseci ostvarila pravo na plaću u bruto iznosu od 4.149,70 kn. Kako je tuženik za navedeno razdoblje izvršio uplatu doprinosa iz plaće za svaki mjesec u dužnom iznosu od 829,95 kn proizlazi, da tuženik duguje tužiteljici po osnovu plaće za to razdoblje za svaki mjesec iznos od 3.319,75 kn neto ($4.149,70 \text{ kn} - 829,95 \text{ kn}$).

Slijedom navedenog, valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev kao osnovan za iznos od 21.068,21 kn, a odbiti ga za više zatraženi iznos od 4.728,69 kn kao neosnovan.

Također, tužiteljici pripada pravo na zateznu kamatu po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br.:35/05., 41/08., 125/11. i 78/15.) Pa je za više zatraženu zateznu kamatu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Tužiteljica je u ovom postupku uspjela za 88 % (osnov 95 % i visina 81%), a tuženik za 12%.

Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 2. i 3. ZPP-a. Tužiteljici bi tako, imajući na umu vrijednost predmeta spora i popisani trošak, za puni uspjeh u parnici valjalo priznati sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“

br. 142/12, 103/14., 118/14. i 107/15., dalje OT), za tužbu i sastav podneska od 30. 4. 2015. te za pristup ročištima od 23. 9. 15., 19. 11. 2015., 11. 2. 2016. i 8. 6. 2016., za svaku radnju 1.000,00 kn, za pristup roč. od 23. 3. 2015. i 17. 6. 2015. te za podneske od 18. 11. 2015. i 25. 3. 2016., za svaku radnju iznos od 250,00 kn, što sve zbrojeno i uvećano za PDV daje iznos od 8.750,00 kn. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 20. 6. 2015. jer taj podneska sud ne nalazi u spisu.

Kako je tužiteljica u ovom postupku uspjela za 88% to joj je u tom omjeru valjalo priznati trošak, što iznosi 7.700,00 kn, bez prijeboja s tuženikovim troškom jer ga isti nije popisao.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Split, 20. srpnja 2016.

s u t k i n j a:

mr.sc. Ivana Erceg Ćurić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku
- u spis

